

Šalutinius sakinius pakeiskite išplėstinėmis aplinkybėmis arba išplėstiniais pažymininiais

1. Tą naktį Brunono motina susapnavo paukštį, kuris jai numetė laišką.
2. Tie šnekūs upeliai, kai jis plaudavosi kojas, tarsi norėdavo jam kažką pakuždėti.
3. Kai vyrų gretos praretėjo, miesto ginti stojo moterys ir vaikai.
4. Kalnas, kuris stovi prieš pagonių šventyklą, yra šventas.
5. Nakties metu, kai pilyje po dienos darbų visi miegojo, kilmingas lietuvių belaisvis ir jo sargybinis suartinai lyg dvi pelės krebždėjo ligi pirmųjų gaidžių.
6. Vyskupas Kristijonas su lazda rankoje lėtai ir iškilmingai nuvedė didįjį Lietuvos kunigaikštį ir jo žmoną prie altoriaus, kuris tviskėjo nuo daugybės žvakių.
7. Kai arkliai vargais negalais užkopė ant Panerių kalvos gūbrio, prieš akis po kojomis atsivėrė naujoji Lietuvos kunigaikštystės sostinė Vilnius.
8. Vytautui reikėjo nusikaldinti šarvus, kurie apsaugotų jo sielą nuo pralaimėjimo kartėlio.
9. Vadinasi, kirvis, kuris nukirto prūsų šventąjį ąžuolą, yra šventas.
10. Jungtuvės įvyko Šventaragyje, kuris buvo netoli Trakų.
11. Kai buvo sukurta prūsų valstybė, prūsų vyresnieji sustoję apie šventąjį stulpą, prisiekė, kad daugiau savo vaikų nebeduos į vergiją.
12. Vokiečiai buvo nuviloti prie Durbės upelio, kuris netoliese įtekėjo į užpelkėjusį ežerą.
13. Naktis prieš karūnaciją Mindaugo pilyje buvo tvanki; net pienas, supilstytas į ąsočius, kurie nakčiai buvo sustatyti į Vorupio vandenį, sugižo.
14. Kalnų papėdėje išaugs miestas, kuris džiugins akį ne tik saviškių, bet ir iš svetur atvykusių.
15. Po delčios, kai danguje mėnuo pradingdavo, tas žiburys buvo vienintelis kelrodis, vedęs tiesiausiu keliu į namus.
16. Ji leidžia savo vyrui, kuris nuo rytojaus taps Lietuvos karaliumi, pasijusti ne tik Lietuvos, bet ir savo šeimos valdovu.
17. Krikšto apeigos atliktos tą patį vakarą, kai tik Vytautas su palyda atvyko į Tepliavos pilį.

18. Atminkite visi, kad tą giminės vyrą, kuris savo tautą atvedė į karalystę, reikėtų saugoti kaip akies vyzdį.
19. Kai taikos sąlygos buvo atvestos, tarp Jogailos ir Vytauto įvyko karštas ginčas.
20. Rytojaus dieną Vytautas ir Skirgaila įteikė karaaitei Jadvygai brangias dovanas, kurias siuntė jos sužadėtinis Jogaila.
21. Tą gūdžią ir neramią naktį, kai danguje be paliovos vyko nuožmios grumtynės tarp šviesos ir tamsos, o žeme vogčiomis prabėgdavo debesų šešėliai, Morta jautė, kad šį kartą savo skausmo, kuris tiek metų kaupėsi jos širdyje, nebeišlaikys.
22. Kaip garbingam riteriui, kuris visados laikėsi žodžio, jam buvo paskiryas tarnas, kuris mokėjo lietuviškai.
23. Kai rytuose kilo neramumai, kurie buvo sukurstyti Jogailos brolių, Kęstutis su savo kariuomene išvyko jų raminti, o Vilniaus sostą paliko saugoti Vytautui.
24. Vienintelė žvaigždė, kuri pro apskritą šaudymo angą šaltai mirkčiojo dangaus tamsybėje, Vytautui priminė, kad kažkur dangaus tolybėje egzistuoja pasauliai, kurių jis nepažįsta, bet jie tikrai yra.
25. Kaip sakoma, klysti yra žmogiška, bet lipti ant to paties grėblio antrą kart, kai visai neseniai buvai gavęs į kaktą tokį trinkį, kad net žaibai iš akių pasipylė, yra neišmintinga.
26. Vytautas nebijojo rizikos ir prie savo tikslo veržėsi iškeltomis burėmis, nors vėjas būtų nepalankus.
27. Ankstyvą rudenį, kai pradėjo rausti šermukšniai, o derlius nuo laukų jau buvo nuimtas, Vytautas su žemaičiais bei kryžiuočiais ir kalavijuočiais <...> išplaukė Nemunu aukštyn <...>.
28. Kitą rytą, vos tik saulė pro debesį išlindo, Jogaila atlaikė pamaldas už žuvusiųosius, kurie paguldė galvas Žalgirio laukuose.
29. Tą patį vakarą, kai išvargę kariai jau buvo sugulę, sušaukta karo vadų taryba, kuri turėjo nuspręsti, ką daryti toliau ir ko reikalauti Marienburge iš pralaimėjusios Kryžiuočių ordino.